

Boršnikov prstan Ivo Barišiču, najboljša predstava Škofjeloški pasijon (dopolnjeno)

V Mariboru se je danes s podelitvijo nagrad sklenil 57. Festival Boršnikovo srečanje, ki je od lani premeščen z jesenskega na zgodnje poletni čas. Boršnikov prstan je prejel nekdanji član ansambla **SNG** Nova Gorica Ivo Barišič, kot najboljša predstava je bil prepoznan Škofjeloški pasijon v režiji Jerneja Lorencija.

"Uprizoritve letošnjega programa so nastajale v težavnih razmerah, s prekinitvami in nenehnimi spremembami, a je njihova estetsko-izrazna moč neskaljena. Celo več, igralski dosežki dajejo vedeti, da so jim te razmere dale nov zagon," je zaključila strokovna žirija.

Glavna zvezda nocojšnje zaključne prireditve festivala je bil razumljivo prejemnik osrednje nagrade, Boršnikovega prstana za življenjsko delo. Tega si je letos nadel Ivo Barišič.

"Najznačilnejša poteza v ustvarjalnosti Iva Barišiča sta njegova predanost in odprtost - kot igralec vseskozi posodablja svoj način igre in ohranja radovednost za nov, drugačen gledališki in filmski jezik, zato z njim radi sodelujejo tako izkušeni, uveljavljeni režiserji kot tudi ustvarjalci najmlajše generacije in tisti, ki odstopajo od ustaljenih teatrskih in filmskih praks," piše v utemeljitvi.

Barišiča je vest o nagradi "zadela kot meteor" med bivanjem na Madagaskarju. Kot je v povedal v današnji izjavi za medije, je sprva mislil, da gre za prevaro, saj je imel v mislih še vedno Boršnikovo srečanje v jesenskem času. "Moj zadnji Boršnik je bil oktobra in sem pozabil, da so ga predstavili," je dejal.

Ko je dojel, da je res on letošnji prejemnik prstana, se mu je pred očmi odvrtelo vseh 50 njegovih let v gledališču. "Naenkrat si v vrtincu nekih podob, silhuet, stanj, misli, srečanj. Padel sem v Mrtvaški ples v Hrastovljah. To pravim zaradi tega, ker sem igral Smrt v Korunovi postavitvi Ljudožercev in Papeža v Mlakarjevi postavitvi Zatona sonca in slave. Med tema dvema poloma je pa cela galerija. In ker nisem ukalupljen igralec, sem mnogo teh podob, ki so tam v Hrastovljah, odigral," je ponazoril.

Povedal je, da so mu številne vloge, ki jih je v svoji igralski karieri odigral, prinesle veliko bogastvo. "Vse te ljudi, ki sem jih srečal, vse igralce, scenografe, kostumografe, torej ves gledališki aparat, zato lahko rečem, da sem bogat človek," je dejal. Vsem tem ljudem je hvaležen, ker so verjeli vanj in ker je on lahko verjel vanje. "Bili smo skupaj. Hvala lepa," so bile njegove edine besede na odru, ko mu je nadel prstan dobitnica prstana leta 2019 Marinka Štern.

V tekmovalnem programu festivala je bilo letos zaradi daljšega obdobja izbora več predstav kot običajno. Strokovna žirija si je ogledala 16 predstav po izboru selektorice Nike Leskovšek in za najboljšo predstavo razglasila uprizoritev Škofjeloški pasijon, ki je nastala v koprodukciji Prešernovega gledališča Kranj in Mestnega gledališča Ptuj in pod režijsko taktirko Jerneja Lorencija.

Nagrado za režijo je prejel Sebastijan Horvat za uprizoritev Cement v produkciji Slovenskega narodnega gledališča (**SNG**) Drama Ljubljana. Ta je prejela tudi nagradi za scenografijo in oblikovanje svetlobe. Namesto Horvata je nagrado prevzel direktor ptujskega gledališča Peter Srpčič, ki je pozval odločevalce, naj najprej poskrbijo za ljudi. "Gledališče smo ljudje. Tisti, ki ga ustvarjamo, in tisti, ki ste z nami," je dejal.

Žirija je še posebej izpostavila kakovost slovenskih igralk in igralcev, zato je podelila dve nagradi za igro več kot ponavadi. Prejeli so jih Nina Valič, Jana Zupančič, Nataša Barbara Gračner, Marko Mandić, Marjuta Slamič in Vladimir Vlaškalič, nagrado za mlado igralko pa Lina Akif.

Posebno nagrado po presoji žirije je prejela "dragocena, temeljito zamišljena in odigrana predstava" Požigi v režiji Nine Rajič Kranjac in produkciji **SNG** Drama Ljubljana.

Na začetku nocojšnje prireditve je Društvo gledaliških režiserk in režiserjev letos prvič podelilo nagrado Nepogrešljivi za presežke strokovnega in podpornega dela v gledališču. Namenili so jo tonskemu mojstru Silvu Zupančiču, oblikovalki svetlobe Mojci Sarjaš, čistilki Bojani Bajželj ter dolgoletni direktorici zavoda Bunker Nevenki Koprivšek.

Društvo gledaliških kritikov in teatrologov Slovenije pa je nagrado za najboljšo predstavo v pretekli sezoni podelilo koreografu **Matiji Ferlinu** in **zavodu Emanat** za predstavo Sad Sam Matthäus.

<https://www.sta.si/3048618/borstnikov-prstan-ivu-b...>

2 / 2

Po besedah umetniškega direktorja festivala Aleša Novaka je Boršnikovo srečanje tudi letos promoviralo in povezovalo slovensko gledališče ter spodbujalo mednarodno uveljavitev slovenske gledališke ustvarjalnosti. Odziv občinstva ga je presenetil. "Mnoge predstave so bile razprodane in če sodimo po letošnji zasedenosti dvoran in obiskanosti festivalskih dogodkov, je jasno, da se je občinstvo po dveh letih koronskih omejitev vrnilo v velikem številu, željno prisostvovati živemu gledališču," je dejal.

A pomislekom glede nove časovne umestitve festivala se ni mogel izogniti. Igralka Nataša Barbara Gračner je ob prejemu svoje nagrade izrazila prošnjo študentov Akademije za gledališče, radio, film in televizijo (**AGRFT**), da naj se Boršnikovo srečanje vrne v jesenski čas, ker se ga zdaj zaradi študijskih obveznosti ne morejo udeleževati. "Glede na to, da bodo te generacije naseljevale odre širom Slovenije, ko nas več ne bo, res upam, da bo tej prošnji ugodeno. Pa tudi nam starejšim je tradicionalni termin ljubši," je dejala.